

ԵՂԵՇՈՎԱՆԻՑ ԱՏԵԱՆ

ՏՈՐԹ. ՎՈՒԼՔՈՎԻՉԻ ՍՊԱՆԻՉՔ

THERMUS 9.

ԶՈՐԵՔԱԲԹԻ 22 ԱՊԻԼ

Պուլկարական գործակատար հայեալ Տոքթ. Վուլքովիչի սպանան գործին առժիւ ամբաստալ անձանց երրորդ դատավար և սեղի ունեցաւ երեկ Եղեռն առենին առջեւ։ Դատարանը կազմէին՝ նախ հեշտի պէյ և անդամնք՝ Համբաւի, Գարբի էֆէնտի, Ակենտի ու Յարութիւն էֆէնտի Մանաւան. Ընդհանուր դատավագի յակ տեղը կը գտնուէր վերաբն և անունը առաջաւագ կամ

Ապմի պէյ :
Ամբաստանեալք Մէրճան ու Խրի-
ինչպէս նաև իրենց փաստաբանն
Սարած Թորոս էֆէնտի ու Սուա-
յ իրենց տեղերը կը գտնուել-
ուն բազմութիւն ունկնդրաց .
Դատավարութիւնն սկսաւ ժա-
մին և Նախագահն յայտարարեց լ-
դ նստին մէջ պիտի լսուէին ուլ-
այներ :
Վեանեռէ մին՝ Էռոկիոուու Նիր-

կազմութ սրբ Սովորութեալ օքանութեալ իրեն ուղարկած է, իրեն ուղղեալ հարցման պատասխան ըստ թէ ինք Գաղգալէնցի է, 43 տարեկան, արհեստ վաճի և թէ ի Գասըմֆաշան Սոքրատ նջարեղինաց պարտէզին մէջ կը կի. Նիքօլա նոյնպէս ըստ Երձանքը կը ճանչնար. իսկ Խրիստոս և Հիտուր թէ Մէրճանի և իրեւ ո և է ազդականութիւն կեցա ոյ:

Սարած Թորոս է Փէնտի պահա
որ վկայն յստակ կերպիւ յայտ
թէ թէ ամբաստանելոյն հետ ո և
դականութիւն չունի, որպէսզի ա
ո բացարձակ կերպիւ ճշգուի : Կ
յն երկրորդ հարցման մը պատասխ
ով ըստ թէ ամբաստանելոյն հ
դականութիւն մը չունէր : Նիփօլ

ո երդան , յայտաբարեց լիէ տութիւն չունի՝ Մէրճանի որդւասիմի հետ տեսնուած ըլլալուն կա

լարուն վրայ, թէ Բարեկենդանի
ունը Զօքսիմ իրենց սենեակը եկա
, սակայն հայրը հետը չէր և լ
րճան ու է գործով չէր զբաղեր
զիտեր թէ ուր կը բնակի: Վկա
րեց թէ Մէրճան երկու անդա
աշնան և միւսը ձմեռուան եղ
լին՝ իրենց սենեակը եկած էր, լ
և միջոցին հին բօլուր մը հագու
և բաճկոն մը կը կրէր. Նախադ
գիտել տուալ վկային թէ հարց
նիշ դատաւորին առջեւ Մէրճա
մար ըստծ էր թէ անդործ ըլլալ
մարդ է: Վկայն, ի պատասխան
որեց և պնդեց թէ այդ տեսակ խօ
ըստծ չէր:

Սարած Խորոս է Քիչնտիի պահան
վրայ հարցուեցաւ վկային ի
դկա՞ր էր թէ առնավուտ : Պատա
նեղ թէ պուկար է :

Այս լրէ պոլղար է :
Աւդիշ Վկայ մը՝ Անտրէա կամ Տրա-
անուն՝ Ներս բերուեցաւ, որ նու-
ահին հարցմանը պատասխանելու

ութեա ի Գասըմ Փաշա Սոքրաթ ջարեղինաց պարտէզին մէջ կը բ

Խէր, թէ Մէջանը կը ճանչնար
Խըլիսմօն՝ ոչ Անտրէա, յետ երա
ւ, իւր վկայութիւնը տալով ըստ

Մէրճանի տղան, Զօքսիմ, իրեւ
եակը եկած էր, հայրն եւս երկի-
ւամ եկած էր, մին ամառուան

բամ սկած էր, մին ամառուան
աը ձմեռուան եղանակին մէջ, [

, անոր լաւ կամ գեշ մարդ մը լու մասին բան մը չէր դիտեր, ինց սեներակը եկած առեն բօթուի բաճկոնակ մը հագած էր, որ

նէր ամբաստանելոյն այժմու հստին և թէ իւր աչքի ցաւը դաշնաւու համա հետանա անու եւթագա

Նելու համար հիւանդանոց երթավայր իրենց սենեակը գնացած չէր ցն՝ երկրորդ հարցման մը պատա

Նելով ըստ թէ Զօքսիմ իւր հօր
ճանի Նկատմամբ բան մը ըստ չէ
Հօռն ու տուն միջեւ առանեաւ

Կօրս ու տղուս մըշնել յարաբներու
նք այնքան լաւ չէին և թէ Մէկ
թէ գէպքի գիշերը և թէ անկ

Նախադահն հառարա Աթեոֆանի Ա

Օպատական հարցուց Մէրճանի թ
վկայներու մասին ըստիք մը ո
Մէրճան բայցասական պատա

Յ տուաւ :
Յետոյ բերուեցաւ ուրիշ վկայ մ
Հանրի Սիմօն , որ նախագահ

და მართვა ეს უნდა იყოს, ამ მართვა და ეს
გმანილ აუთა ასანხლის ეს უნდა იყოს, ამ მართვა და ეს
გაუქმოს აუთა ასანხლის ეს უნდა იყოს, ამ მართვა და ეს

Ալբանակի, Տումելիի երկաթուղեացտօնեայ է, 43 տարեկան և աւական հպատակ։ Վկայն յարեղ թ

վախցեր է . կարծեր են թէ բարեկեն-
դանի ատեն ըլլալով , դիմակաւոր մը
հանած էր այդ ձայնը , սակայն մու-
թին պատճառաւ ուշադրութեամբ դի-
տեր և գետինը պառկած մարդ մը տե-
սեր են՝ լաւ հագուած և երկայն գըլ-
խարկով . անմիջապէս քովը փութացեր
և ուզեր են վերցնել , սակայն գետինը
պառկողն իրենց հետ ֆրանսերէն խօ-
սելով ինդեր է որ մօտը գտնուած
տան մը դուռը զարնեն . Պ . Հանրի
Սիմոն դուռը զարկեր , սակայն տես-
նելով որ չբացուիր և կարծելով որ
լսուած չէ , սկսեր է ոտքի սաստիկ
հարուածներ ատլ . ասոր վրայ դուռը
բացուեր և սպասաւորք բարկանալով
քանի մը խօսք ըրեր են իրեն . Պ . Հան-
րի Սիմոն իւր այդ ընթացքին պատ-
ճառը բացատրելու և սպասաւորաց
հետ տեսնուելու պահուն , գետինը
պառկող մարդը մինչեւ իրենց քով ե-
կեր և իրենց վրայ իյնալու միջոցին՝
բռնելով տունէն ներս տարեր են . Յե-
տոյ գավասներուն հարցնելով իմացեր
է թէ այդ մարդ պուլկարական գոր-
ծակաար Տոքթ . Վուլքովիչն է , որ
վեր ելած պահուն սառոյց ուզեր է .
Տոքթ . Վուլքովիչը պատմեր է իւր վի-
րաւորուելու դէպքը : Պ . Հանրի Սիմոն
իւր այցեատմուր ձգելով մեկնելու պա-
հուն , սպասաւոր մը եկեր եւ խընդ-
րեր է իրմէն ցոյց ատլ Տոքթորին ին-
կած տեղը , ուր գաշոյնը վնտուուեր
սակայն չէ գտնուեր . Պ . Հանրի Սի-
մոն ճաղէն յետոյ Տոքթորին որպիսու-
թիւնը հարցնել գնացեր և պասասխան
ստացեր է թէ վերքը վտանգաւոր չէ :

Նախագահին մէկ հարցման պա-
տասխանելով վկայն ըսաւ թէ մար-
դասպանը տեսած չէր , թէ իւր ըն-
կերն ըսած էր թէ ոտքի ձայն մը ա-
ռած է և թէ վիրաւորելոյն քովն ալ
գայած չըլլալով անոր բերնէն ալ բան
մը լսած չէր . Վկայն ուրիշ հարցման
մը պատասխանելով , յարեց թէ այդ
դէպք գիշերուան ժամ մէկին պատա-
հած էր , այդ տեղուոյն մօտ խրճիթ մը
կար , ուր հնակարկատ մը կը բնակէր ,
թէ նոյն պահուն գիշերապահ չկար :
Վկայն յարեց թէ ինք այդ տեղուոյն
քարտէսը շինած և յանձնած էր հար-
ցքնիչ դատարկութիւն :

Գրութեանց մէջ այդ քարտէսը
գտնուելով , Դատարանը քննութիւններ
կատարեց բացատրութիւններ առնով
վկայէն . Յետ որոյ վկայն յարեց թէ
իւր ընկերը ձայն մը առնէն վայրկեան
մը . յետոյ Տոքթ . Վուլքովիչը ատսած և
իրեն ցոյց տուած էր և թէ կարծելով
որ հիւանդացած ու ինկած է , այդ
պատճառաւ մօտեցած էր , զի եթէ
վիրաւորուած ըլլալը գիտնար , չպիտի
մօտենար :

Պ . Հանրիի ընկերը Պ . Կիւիզ գա-
տասրահը բերուեցաւ և նախագահին
հարցմանը պատասխանելով յարեց թէ
23 տարեկան է , Յումէլիի երկաթուղ-
եաց վարչութեան մէջ իրբեւ մեքենա-
յից նկարիչ կը պաշտօնավարէ , թէ
Տոքթ . Վուլքովիչը նախապէս չէր ճանչ-
նար , թէ վիրաւորուելէն յետոյ իրեն
ըսաւած ըլլալով ճանչցած էր և թէ
ամբաստանեալներն ալ չէր ճանչնար .
Վկայն թէկ օրինական երգումն ըրաւ ,
սակայն թուրքերէն չգիտնալուն և
թարգման մը չգտնուելուն համար ,
առժամապէս յետածդուեցաւ անոր
ունինդրութիւնը :

Անկից յետոյ , գանակագործ Խպ-
րահիմ ներս բերուեցաւ , որ յայտա-
րարեց թէ Գապաթաշի մեծ պողոտա-
յին վրայ կը բնակի , 26 տարեկան է ,
Պոլսեցի և թէ Մէրճանը կը ճանչնայ :
Յետ երգման իւր վկայութիւնը տալով
ըսաւ թէ երկուգուկէս-երեք ամիս ա-
ռաջ օր մը Մէրճան կոչուած մարդը
դանակ մը և զմելի մը բերած էր իրեն
սրելու համար . սակարկութիւն կատա-
րելով , վաթսուն փարայի փոխարէն
սրած էր զայնս , սակայն Մէրճան դա-
նակին համար աղէկ սրուած չէ ըսած
ըլլալով , կուլ մը ծագած և վերջա-
պէս դանակ կրկին անգամ սրելէ յե-
տոյ յանձնած էր . Նախագահին մէկ
հարցման վրայ , Խպրահիմ յարեց թէ
կոմին վրայ հին լաթի կտոր մը փաթ-
թուած՝ բաշաճիներու յատուկ հին
դանակ մէկ և միւսն ալ սեւ կոմուլ և
մէկ բերանով արնավուտի զմելի մը :
Նախագահը ձեռք անցուած զմելին
ցոյց տուաւ Խպրահիմին , որ ըսաւ թէ
իրեն գիտցած նոյն զմելին էր :

Մէրճան ըսաւ թէ այդ զմելին ի-
րօք իրեն էր , սակայն ո՛չ վկայն կը
ճանչնար և ոչ ալ զմելին սրել տուած
էր և միանգամայն ինք վկայն տեսնե-
լուն՝ առանց իրեն հարցուելու՝ «ես
սրել չտուի» ըսաւ չէր . Խպրահիմ
պատասխանելով նախագահին , ըսաւ
թէ Մէրճան իւր խանութը եկած ա-
տեն երեսն ածիուած էր , գեղին
բաճկոն մը ու մեղրագոյն հին բօթուր
մը հագած էր և գլուխն ալ հիմակ-
ուան ֆէսը դրած :

Ընդհանուր դատարխաղ Խալիթ

ու վոխանակութիւնք եղած էին :
Նախալահին հրամանաւ թուղթ և
այլ տրուեցաւ իսլահիմին որպէս զի
ամք դանակին ձեւը գծագրէ : Իպ-
հիմ այդ հրամանը գործագրելով,
ոնուեցաւ թէ մէկ թիզ երկայնու-
ամբ, չորս մատ լոյնութեամբ եւ
լսայրի դանակ մ'էր : Հարցուեցաւ
նակագործին թէ գատարանին կող-
իրեն ցոյց արուած զմելին ի՞նչպէս
էցած էր : Իսլահիմ պատաս-
նեց թէ սրուած ըլլալուն եղա-
մանակին ճանչցած էր թէ իւր սրած
լին է և թէ արգէն հարցաքննիչ
տաւորին պաշտօնատան մէջ Մէր-
ենի հետ դէմ առ դէմ գալու պա-
ն, Մէրձան զինքը տեսնելուն պէս,
անց գիտնալու թէ ի՞նչ պատճառաւ-
դ կը գտնուի և առանց իրեն բան
հարցուելու «ես սրել չուուի. այս
որը չեմ ճանչնար» ըսած է և թէ
դ իրմէ զատ ներկայ են եղեր նաև
ու հարցաքննիչ գատաւորք և Մուս-
ովա անուն մարդ մը :

Մէրձանի հարցուեցաւ թէ ըսելիք
ունէ՞ր, սակայն սա ուրացաւ եւ
դեց : (Մուսուլը Հայունն նուու)

* *

Դատավարութիւնն երէկ եւս չա-
ռուելով, շարունակութիւնն յետա-
ռեցաւ յառաջիկայ շաբաթ օրուան :

ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆՔ

Յարդեի բարեկամ մը կը յիշեցնէ ինչ
ձեւու թէ անկատար թողուցի իմ վեր-
դրութիւնս որ երեւցաւ «Արեւելք»ի մէջ
ական ժամանակ առաջ : Սհա քանի մը
եր եւս, թէեւ ուշ զայն շարունակելու
ւարտելու համար :

Ի՞նչ շանքեր ըրած են գիտունք բա-
րելու համար երկրագնդիս անցելոյն
տարօրինակ, այն եղական դէպքն,
նկատած եմք արգէն իւր Սառնային
անն, — Այս է ինչ որ մեր ուշադրու-
ն առարկայն պիտի լինի այժմ : Ի՞նչ
ունառաւ, երբ երկրագունդս մօտեցած
թուէր իւր կատարելութեան, արդէն
թէ պատրաստ էր բնակարանն ըլլալու
դ էակին . երբ տօֆազին մժնուզրափ մը
, հասարակածէն մինչեւ բեւեռային
ուաց խորերն յաղթաբերձ ծառոց ըստ-
ամած անտառներ, ազգի ազգի ծաղ-
ք չքնաղագեղ և խառնամբոփ կենդա-
կ'ածէին, կը բարգաւաճէին ամեն
առ հասարակ, ցրտացաւ յանկարծ
կիմայն . նուազեցան, փճացան բու-
անք և կենդանիք, և սառնարանք կադ-
ցան, տարածուեցան տակաւ և եկան
կեցին ոչ միայն բեւեռային երկիրներն
ցարդ բնագայրն են սառնամանեաց ու-
տի, այլ նոյն իսկ Հին ու Նոր Աշխար-
ոյն լայնածաւալ վայրերն ուր չեն ու
քաղաքներ կը բարձրանան այժմ խիս-
տիս : Ի՞նչ էր այսան անակնունների .
ան լայնածաւալ յեղաշրջման մը պատ-
ն :

Յարող եղած ծ են գիտունք վերջնական,
ողական գոհացուցիչ պատասխան մը
թայթել այն հարցման, ո՞չ գեռ : Զանք
յած չեն . խուզափան յատակ են, բազմա-
ու աներկրայիլի : Բայց ի՞նչ էր որ
ժամանակ այսան պարտասեցուցած է զիրենք
ուր :

Երանասացի գիտուն մը, որ երկարատու-
շարոր խուզափան թիւներ կատարած է
ամբ, և այլոց աշխատութիւններն խը-
ռով ուսումնասիրած . կարդ մը շահա-
տ ճաղուածներ հրամանակ է այս
ինքն վրայ բայց յատակ յատակ յա-
րելու, ամենայն խոնարհութեամբ թէ
ուր և է նոր գոհացուցիչ լուծում մը
շարկելու : Համբերութեամբ յարատե-
նամբ շարունակել սոյն հետազոտու-
ներն, այս է, կըսէ, մեր պարտքն,
երեւս ապագայ մերունդը պիտի օգ-
ու մեր դիտողութիւններէն, եւ պիտի
դի իւրա ածել ինչ որ մենք այնչափ
եցինք ի զուր :

Ի՞նչ կարեւոր խորհրդածութիւններ կը
ոգրէ այս մեզ, նախ՝ թէ որքա՞ն հե-
ռքիր, որքա՞ն պահանջկոտ, որքա՞ն
ու յախոււն է մարդկային միտքն ;
երեւոյթնե՞ր կը ներկայանան իր առ-
նոր իրողութիւննե՞ր կուգան ի լոյս :
Կա այդ միտքն կսկսի յուզուիլ, վըր-
եւ սորդիլ, բուռն ու անյուսահատ ճի-
թափել ըմբռնելու համար զայնս, բա-
նելու, ծագումն ու պատճառառներն ու-
ղաւեւ մեկնելու համար : Եւ այս է ար-
և այդ մաքին մեծութեան յատկանիցն
գարգացման, իւր տարած անհամար
թիւէ գերբնական յաղթանակաց գաղտ-

այց հակառակ իւր այս անհուած հե-
ռքրութեան, հակառակ իւր հիանալի
իին ու պանծալի յաղթանակաց, մարդ-
ու միտքն անուառա և ոստիս անասին :

կի դժուարութեանց, կենթարկի կսկիչ պարտութեանց, որք կը իւր անկատարութիւնն, և իւր իւններն կը նշաւալին: Իւր գոր- էան ասպարէզն չէ արդարեւ ան- իւր տեսութեան ծիրն չէ անեզզ նարձակի: Անդունդներ կան ուր չեն սրճիլ. կան բարձրութիւններ ուր ող սաւառնիլ իւր խրոխագոյն, գնագոյն թեելքը: Իւր ծանօթու- սպարէզն կը ըլլայնի արդարեւ հա- բայց անհուն է ասպարէզն ան- . չամփուիր այն երբէք, ամփո- մայ ցվախճան: —Միայն քանի մը առութեան լայնածաւալ ովկէանին և հաւաքուած:

Թիւնը կը հպարտացնէ, կը սեն, Նշ. միշտ խոնարհ կը նէ զմարդ՝ ճշ- փութիւնն: Անուս կամ թերուս երն են աւելի որ ո՛չ գիտութեան կութիւնն են ընդնշմարած, ո՛չ ութեան դժուարութեանց հետ մա- եւ ուստի իւրեանց թերութեան ու եան անդիտակ՝ կը փորձուեին մերթ է այն փոքրիկ նշոյն որ իւրեանց սցիկին մէջ կը պլպայ առկայծ, է յուսափր որ կը չողայ բոցա- րկնից կամարին վրայ. թէ փոքրիկ լոյ, որ կը մոլորի իւրեանց ա- ռվկէանն է համատարած որ մերթ զմագին, մերթ կը գոռայ զայրա- իեկերք բովանդակ վստահաբար ի- ձնած, իրեանց աւանդած է իւր երն համակ, և ինքեանի միան- իշտ լուծած, վերլուծած են տիրա- բոլոր բնական ու գերբնական, և հոգւոյ խորհրդալից, կնճռալից ն, զորս արդի ու վաղելի իմաս- անկար կամ անբաղդ մոքեր ի ծ են ըմբռնել:

Գիութամը մեք արդ դառնալ մեր բոյն եւ քննել մի առ մի համա- ն բացատրութիւնները, զորս տը- հասունք Սառնային նըշանին պատ- ասին:

Ա հետզհետէ ցրտացող գունս մ'է, բազումք: Էր երբեմն յորժամ վիճակ մ'ունէր. իւր ծաւալն աւալէն աւելի քան 1800 անգամ խտանայ, կը կծկի հետզհետէ. Հութիւնը կ'սպառի, կը նուազի նախ բուսականք, ապա կենդա- ի վերջոյ մարդիկ կրնան բնակիլ յեալ ու ցրտացեալ կեղեւին վրայ, ցայսօր 195,000 աստիճանի անե- լի չերմութիւն մը, մնացորդն ին ներմութեան, որ բաւական է ական հալեցնել, շոգիացնել եր- մոր ամենակարծր նիւթերն, որք իւր կեղունին մէջ:

Տոյդ է այս, եթէ արդարեւ եր- աւ ցրտացող մարմին մ'է եղած, և մի դիւրին է մակաբերել թէ իւր յան ընթացքին միջոցին վերջա- ռա այնպիսի աստիճանի մը, երբ նք սկսան կազմուիլ և տարած- ցց ի՞նչպէս յետոյ այդ ցրտացեալ երմացաւ վերտին, անհետացան նիք և բուսականք ու կենդանիք ամ մ'ալ տիրել այն վայրերուն, հարց ցրտութիւն մը վտարած պահ:

Եթէ միջանկեալ դիպուած մ'էր բարի այդ ըրջանն, արկած մը մի- ջանցուկ պատահար մը երկա- նոնաւոր ընթացքին մէջ, ի՞նչ էր առեց զայն: Ահաւասկի խնդիրն: ոք նախ թէ այս ըրջանի միջոցին ը աստիճան ցրտացած պարտինք երկրագնդին:

Հէ ուստումնասիրած սոյն խնդիրն, խորհրդ բնականաբար թէ որ- տ լինի ցուրտն, այնքան աւելի արագ պիտի կազմուին, աճին սնան սառնարանք: Այդպէս չէ եթէ երկայն ու խոնար է ձևեռն, կը գրէ ֆրանսացի մասնագէսն, և առարանաց աւալանց աւալաններն այ- անց այն բարձունքն ու խորչերն դրանք կը կազմուին, ձիւնոյ լեց- թ չէ թէ ցուրտն խիս է կամ չա- աւական է որ ջերփաշափն զրօյէն ընդհանրապէս, այնպէս որ ձիւնն ու չալի: Աւելի է ական է որ սկազանց տաք չըլլայ և չ'անկե- ռան միջոցին հաւաքուած ձիւնն: Ենայի աստիճան մը տաքութիւն ժեշտ է, եթէ ոչ ձիւնը միշտ փո- փիճակի մէջ կը մնայ և չը կը նարար ուղի: Սյապէս թէ խոնաւութիւն մուտքիւն երկրուն եւս կարեւոր նին կատարելու սառնարանաց ան մէջ, մին ձիւն արտազրելու այն մասամբ իւրի հալեցնելու հա- նց զայն բոլորովին անհետացնելու: Ուր որ այս երկու պայմաններ է որ սառնարանք կը գտնուին: Քէ մոռնալ սակայն թէ այն եր- բք այժմ ծածկուած են սառնա- , որպիսիք են Սփիցիկը, Կրօէ- հիւսիսային Ամերիկա, բոլորն ալ լայցացուցիչք անցելոյն Սառնային յոյժ խրացայից մէջ:

ական է ուստի թէ խիստ կլիմայ իրեւ նաեւ Սառնային նըշանի բազմաթիւ թուլամորթը որք կ'ապրէին, ինչպէս յայտնի է ի- րերէն, Անգլիոյ և Հարաւային ովուց մէջ, միայն բեւեռային էջ կը տեսնուին այժմ, և սոյն ե- տածկուած էին ծփացող սառնա- նչպէս ցայսօր կապատօրի, նիւր- եղերէն: Սառնային նըշանին ուրեմն գէթ այնքան յարի, միայն յոյժ բազմաթիւ մը:

